

filio quod p pte cartaginēsiū peciut nō obtinuit: sed
cū a romanis detinerēt libent: ne cartaginē ipsam re-
diret nō pmisit. ymo cartaginem petit. nō q̄ ignaros
ad quā crudeles merito q̄ sibi ifestos. & cōtrarios de
os reuenterē/verū qa is iurauerat si captiui eoz red-
diti nō forent ad eos sese redituq̄: qui ipsū crudeliter
occiderunt. vt patet infra libro. ix. ca. ii. **Augustinus**
in pncipio de ciui. dei dicit. q̄ cartaginēses ipsū exco-
gitatis atq̄ horrendis cruciatibus necauerūt. inclusō
quippe angusto ligno. vbi staē cogereē clausq̄ acutif-
simis vndiq̄ cōfixo. vt se in nullā eius ptē inclinaret si-
ne penis atrocissimis eciā ī vigilando pimerūt: narrat
autē **Augustin9** clarius huius rei historiā q̄ **Valerius**.
ait enī **Marcus** regulus impator romani populi cap-
tiuus apud cartaginēf. fuit: qui cum sibi mallet a ro-
manis suos reddi: q̄ eoz tenere captiuos: ad hoc impe-
trandū eciāz isū precipue reguū cum legatis suis ro-
mā miserunt: pus iuramento cōstrictum. si quid vole-
bant minime pegisset rediturū esse cartaginē prexit/
ille nāq̄ atq̄ in senatu cōtraria psuasit. quoniā nō arbi-
trabat̄ vtile esse romane reipublice mutare captiuos.
nec post hanc psuasione a suis ad hostes redire cōpuls9
est. **Sed** qa iurauerat id sponte cōpleuit. ad sui autez
fidem atq̄ cōstanciā cōmendandum. dicit ibidem **Au-**
gustinus. deos ille sic coluit ut ppter iusurandi fidem
nec remaneret in patria. nec inde quolibet ire. **Sed** ad
suos acrimos īimicos redire minime dubitaēt. **Potue-**
rūt &c. **Hic Valerius** tacite ponit crudelitātē carta-
ginēsiū dicens/ dy immortales pfecto potuerūt effe-
ratā & horribilē mitigare seuiciam atq̄ crudelitatz
impediēdo tanti viri mortē. **Ceterū** quo clarior esset
attili gloria: ac famosior. passi sūt ipsi dy immortales
vti cartaginēses moribus suis crudelibus et effertis
religiosissimi spiritus itā crudeliter vexati. iusta exac-
turi piacula. id ē multas penas. t̄cio punicio bello vr̄b
eoz interitu. **Nam** ī tercio bello punico **Scipio** totam